

455 - وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْحُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا
وُضِعَتِ الْجَنَازَةُ وَاحْتَمَلَهَا النَّاسُ أَوِ الرِّجَالُ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ؛ فَإِنْ كَانَتْ صَالِحَةً قَالَتْ: قَدِّمُونِي قَدِّمُونِي
وَإِنْ كَانَتْ غَيْرُ صَالِحَةٍ قَالَتْ: يَا وَيْلَاهَا!! أَيْنَ تَدْهَبُونَ إِلَيْهَا؟ يَسْمَعُ صَوْتَهَا كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا إِلَّا إِلَيْنَا، وَلَوْ
سِمعَهُ صَاعِقٌ» رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1314].

455. Абу Саид ал-Худрий розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Жаноза (тобутга) солиниб, одамлар ёки кишилар уни елкаларига олганларида, агар у солиҳ бўлса, «Мени тезроқ элтинглар, мени тезроқ элтинглар!» дейди. Агар у солиҳ бўлмаса, «Эвоҳ, шўрим қурсин! Мени қаерга олиб кетишяпти?!» дейди. Унинг овозини инсондан бошқа ҳамма нарса эшитади. Агар (инсон) уни эшитганида, бехуш қўйилган бўлар эди», дедилар.

Ином Бухорий ривояти.

Шарҳ: Демак, ўлик ҳам ўзига яраша тил билан гапиради, унинг гапини дунёдаги ҳамма нарса эшитади. Фақат инсонгина эшитмайди. Ўлган одам қиёмат бўлмасдан олдин, қабрга қўйилмасдан аввал ўз оқибати нима бўлганини билади.

Бу дунёда иймон, тоат-ибодат, тақво ва поклик билан яшаб ўтган одам тобутдаёқ қўйилган иззат-икромларга шошилади.

Бу дунёда фосик, фожир, ибодатсиз, гуноҳкор бўлиб ўтган одам ҳам тобутда турганидаёқ ўз ҳолидан хабардор бўлади ва ўзини кўтариб кетаётганларга,вой шўрим, мени қаёққа олиб кетмоқдасизлар, дейди.

Аллоҳ ўзи саломат қилсин!

Манба: hadis.islom.uz

